

* * *

SEMTAMNÍK PODRUHÉ !!!

* * *

Mnoho vody odplavalo řekami,
než druhý Semtamník spatřil světlo světa.

Sám jsem netušil,

že tak dlouho to potrvá.

Snad právě proto,

že nejsem tvůrcem letošní celoroční hry,

že po kapsách nelovím dílky do labyrintu,

nebo do stezky,

že zrovna na sto procent nepracuji na další výpravě,

mám náhle chvíli volna,

třeba na tento výtisk Semtamníku.

* * *

Najdete tu Okénko do Kroniky,

Písničky, které vznikly docela nedávno,

a Slovo náčelníkovo k plnění Základní oddílové zkoušky.

Pak také bodování za právě uplynulý půlrok

a další věci.

* * *

Čtěte, bavte se, přemýšlejte!

* * *

Světlo vašim krokům!

* * *

Váš Michal

O k é n k o d o K R O N I K Y

Není lehké ze všech možných příběhů z časů minulých vybrat jeden na ukázkou, aby v něm bylo vše, jak má být - radost, napětí, dlouhé marné snažení a po něm za čas konečně úspěch; aby měl příběh bod, vněmž vše vrcholí a pak klidný konec, kde je možné spočinout a pohlédnout zpět. Jedna z výprav, která se takto opravdu povedla, je Legenda o potopě. Nabízím vám ji k přečtení:

Legenda o potopě
Tolštejn 6.-8.5.1994

Kdo by neznal starý příběh o potopě světa a Noemovi, který varše převezé živé tvory do světa nového? Rozhodli jsme se zažít potopu na vlastní kůži.

Již v pátek po příchodu na hrad a ubytování jsme odešli do podhradí k ohništi za Ochráncem Skříňky příběhů, kde jsme vyslechli příběh o potopě světa. Ochránce všechny odvedl dál, k lavičce nad chatami, a odtamtud musel každý sám až do místa, kde v létě všechny čekal Osud. Tuláčata se tam setkala s Noem a ten každému na zátylek nakreslil znamení a řekl jedno slovo. Tři tuláčata dostala také svitky, aby je rozbalila po ránu.

Když jsme si řádně během noci z pátku na sobotu odpočinuli, postavili jsme se do kruhu podle pořadí, v jakém jsme přicházeli za Noem a ten, kdo nezapomněl, řekl své slovo. Podle sestavené věty jsme si navzájem zkontrolovali znamení. Ta nás rozdělila do tří skupin. Otevřeli jsme svitky, to již každá skupina zvlášť, a pustili jsme se podle jejich obsahu do díla, neboť jsme čekali, že velká voda přijde co nevidět...

Každá skupinka dostala dva balíčky lístečků. Jeden (byl jich lichý počet) jsme měli popsat vlastnostmi, které chceme převézt do nového světa. Museli jsme však pečlivě vybírat, byl jich omezený počet. A druhý balíček tvořil vždy dvojici lístečků. Na ně jsme zvěčnili zvířata, kterých se nám sželelo a chceme je zachránit před velkou vodou.

Všechny tyto kartičky však bylo třeba naložit do archy a převézt přes vodu, aniž by nějaký uplaval. K tomu nám však ještě chyběla archa.

Každá skupinka vyrazila do krajiny a měla za úkol archu vyrobit z materiálů, které v přírodě najde. Do určené hodiny měla najít vodní hladinu, u níž čekal Noe.

Archy měli různou kvalitu, jedna byla z kůry, další vyrobená z choroše. Naše skupina spojila klacíky dva choroše a vydlabala v nich komůrky pro vlastnosti a zvířata. Dopředu jsme všichni věděli, že archu budeme mít ve vleku přes vodu a tak jsme museli zařídit, aby se archa nepřevrátila a vůbec držela na vodě stabilně.

Noe nás čekal všechny u rybníka nedaleko Jiřetína, kde se nám na letním táboře při plnění Brány vodního živlu zjevoval Lagun, a zadal nám úkol. Museli jsme najít ona zvířátka. Byla rozházená na nedaleké louce a dalo nám práci, než jsme k sobě stejná našli!

Přes roh rybníka, kde byla dlouhá hráz, jsme museli navázat všechny svoje uzlovačky, tkaničky, provázky tak, abychom vodu dokázali přehodit, chytit konec na druhém břehu a archu přetáhnou opatrně přes vodu a nic z ní přitom nevysypat. Spoustu zábavy jsme přitom užili. Zkuste hodit jednou, nedosáhnete, a pak zkuste hodit podruhé. A ouha! Všechny provázky máte nacucané vodou, ztěžknou, a váš druhý hod je podstatně horší... Dlouho se všechny tři skupiny mořily s přehazováním svých lanek. Děti byly ochotné do vody skočit a kousek, který zbýval, doplavat. Ale voda byla chladná a já jsem ochotou pustit je tam zrovna neoplýval. Naše skupina si na konec provázku přivázala klacek jako oštěp. Ani tak nedoletěl úplně na druhý břeh. Zbývalo snad jen pár centimetrů k tomu, aby David (E.T.) na druhém břehu na klacek dosáhl. Nahýbal se z hráze, ztratil rovnováhu a už byl ve vodě! Hned bylo u hladiny několik ochotných rukou, ale E.T. duchapřítomně neplaval zpět (!). Rozhlédl se, kde je koneček našeho klacku, chytil je ja teprve potom se nechal i s ním vytáhnout na břeh.

Naše archa se jako první objevila na druhém břehu... Ostatní se snažili o sto šest. Děti mne soustavně přemlouvaly, aby do vody mohly skočit a doplavat. Nemaje s sebou plavek, chystaly se skočit jak byly, v tričku i teplácích. Ale na to jsem neslyšel. A byť povětšinou osmi až desetileté, nechtělo se jim oblečení vzdát. Dlouho jim to vydrželo. Snažily se ze břehu různými klacky dosáhnout kýženého konce provazu té své archy, pobízely se navzájem, až znervózňovaly přítomné rybáře. Když už z mého pohledu dosáhlo snažení na břehu bodu varu, nechal jsem všechny pomocné větve vytáhnout z vody a povolil jsem kousek, který zbýval, doplavat. A tentokrát již trička i tepláky zůstaly na břehu sami. První se pokusila vlézt do vody Dáša, ale na poslední chvíli si to rozmyslela, po ní se jako střela ponořil Kapucínek a nakonec Veverka. Archy se všechny tři sešly na druhém břehu... Vydali jsme se na oběd zpátky na hrad.

Po posilnění naše plavba pokračovala rozbouřeným mořem. To jsme děti po oněch třech skupinkách protáhli lesem cestou i necestou plnou úkolů, na jejímž konci byl list, který říkal (jako podle legendy), že krahujec má prozkoumat okolí, zda neuvidí pevninu (krahujec byl velký Tulák a tajně nesl svitek, který nás posílal jinam. Ten nenápadně umístil v terénu). Krahujec se vrátil s prázdnou a tehdy byla vyslána holubice (dítě). Ta byla šikovnější, nebo také ne a děti se vystřídaly, a ukrytý svitek našla.

Podle slov ve svitku se skupina vrátila na Tolštejn, vydrápala se na vyhlídku a rozhlédla se po kraji, kde leží Ararat, kam se zítra popluje. Měl to být nejvyšší kopec v okolí (Jedlová) a děti jej velmi rychle poznaly.

V neděli po ránu nás tedy čekal kýžený břeh - Ararat. Museli jsme tam najít to, co nám patřilo - tedy ukryté pamětní lístky a snad i něco sladkého. V kruhu s Noem jsme si pověděli, co se nám líbilo a co ne, podívali jsme se i na obnovenou rozhlednu a vyrazili zpátky do hradu na oběd a později i na vlak domů.

Mohu-li na konci tohoto vyprávění připojit ještě trochu emocí, byla to jedna z nejkrásnějších výprav v tomto školním roce. Měla včasnou přípravu a děj, který vyvrcholil sobotním přetahováním arch, kdy se děti vyhecovaly, zapomněly na stud a skočily do vody i pro archu, která nepatřila právě jejich skupince.

Kéž je více takových pohlazení po duši!

S v ě t l o v a š i m k r o k ů m ! Michal

P í s n i č k y

Trochu málo se zpívala písnička Koně pod kapotou, která vznikla pro jarní tábor v loňském roce - pro indiánský Orlík. Druhá písnička, Vítř ví, (nebo, chcete-li, Vikingská) z letního tábora Keblov'94 se ujala, ale všichni z vás asi neznají přesná slova. A do třetice tu čeká Song opuštěných černochoů z téhož tábora.

V Semtamníku je nabízím proto, aby každý, kdo má zájem, měl šanci přepsat si je do svého zpěvníku.

Koně pod kapotou
Jarní tábor Orlík-Staré sedlo březen '94

C

1. Ať máš koně pod kapotou,
nebo kopyty Tě kopou
Dmi F C
na cestu se vydáváš,
Dmi F C
pokaždé na cestu se vydáváš.
 2. Chytat slunce nebo lelky,
zdá-li se Ti svět náš velký,
to jen z cesty utíkáš,
podívej, to jen z cesty utíkáš.
- Ref.: La, la, la... C,Dmi,F,C,Dmi,F,C
3. Na préríi nebo louce
dobrodružství podej ruce,
nezapomeň na návrat,
však nikdy nezapomeň na návrat.
 4. Ten, kdo zvedne rukavici,
zdá se, že má pod čepicí,
určitě si umí hrát,
má kuráž, určitě si umí hrát.
- Ref.: - " -
5. Nedej zdarma kůži svoji,
stiskni dlaň těm, kdo se bojí,
pomoz jim strach překonat,
než smát se, pomoz jim strach překonat.
 6. Ať jsi Orlík, Tulák, Junák,
místo války louskáš burák,
pojd' si s námi zazpívat,
než střílet, pojd' si s námi zazpívat.
- Ref.: - " -

Vítr ví (Vikingská)

LDT Keblov '94, srpen

(na melodii staré lidové písně z východu, údajně staré dva tisíce let...!)

Ami

1. Když Tvé srdce čelí strachu,
Dmi Ami
v temnotě se nevzdáváš,
když se, spálen, zvedáš z prachu,
G Ami
za světlem se vydáváš.

C

G

Ref: 1: Vítr ví, vítr ví,

C

G

kterým směrem k novým břehům,

Dmi

Ami

veslům, zdá se, nepoví,

G

Ami

kdy se pažím uleví. :1

2. Šetři dechem, tam, kde nouzí
přítel není ohrožen,
spěchej však, bys dech měl ztratit,
k tomu, kdo Tě volá jen.

Ref.: - " - (bez repetice!)

3. Není nutná bílá kůže,
pročpak uhlem značená?
Chraň si rozum, čest a srdce,
jen to něco znamená.

Ref.: - " - (bez repetice!)

4. Sám-li plaveš napříč řekou,
brázdíš modrý oceán,
lehce ztratíš vzácné klíče
od Run, Erbů nebo Bran.

Ref.: - " - (bez repetice!)

5. Každá pouť má zátočinu,
kde loď naše zakotví,
co však Viking na pevnině,
kdopak z nás jen, kdopak ví?

Ref.: : - " - :

Song opuštěných černochů

LDT Keblov '94

1. Chci v boudě spát a ne ve stanu,
než se k nám Láďa vrátí,
Nepůjdu vůbec na Runu,
než se k nám Láďa vrátí.

Ref.: Já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál,
až se k nám Láďa vrátí.

2. V kolik chci, v tolik budu vstávat,
než se k nám Láďa vrátí,
polední klid chci zachovávat,
než se k nám Láďa vrátí.

Ref.: - " -

3. Sojové boby nechci jíst,
než se k nám Láďa vrátí,
nástěnku už nechci číst,
než se k nám Láďa vrátí.

Ref.: - " -

4. Chci pozdě chodit spát a ráno brzo vstávat,
až se k nám Láďa vrátí,
chci denní řád zachovávat,
až se k nám Láďa vrátí.

Ref.: Já čekám dál... ..už se k nám Láďa vrací,
já čekám dál... ..už se k nám Láďa vrátil!

S l o v o n á č e l n í k o v o

- k Základní oddílové zkoušce a nejen k ní

Kdo z vás čeká, že zde hned z kraje začnu házet hromy blesky na všechna malá tuláčata, která ještě i teď nemají hotovou Základní oddílovou zkoušku, mýlí se! Vráťím se nejdříve zpátky na stromy. Základní oddílová zkouška vznikla z nedostatku existence podobného materiálu. Shrnuli jsme v ní nejzákladnější znalosti (alespoň se nám to tak zdálo), které by měl každý, kdo se k Tulákům hlásí, znát, jako když bičem mrská. Rozhodli jsme se také, že lhůtu ke splnění stanovíme na rok. A v den slavnostního vyhlášení bodování v červnu 1993 jsme ji u letohrádku Hvězda rozdali mezi děti.

Rok se s rokem setkal a jen několik bílých vran se mohlo chlubit složenou zkouškou, která vrcholí přijetím do Kmene zasvěcených. Rozhodli jsme se prodloužit lhůtu do konce roku 1994. Kmen Zasvěcených do dnešního dne navštívili: Konopík, Veverka, Kapucínek, Dáda a Wendy.

Znamením většiny akcí v oddíle je dobrovolnost. I v případě plnění Základní oddílové zkoušky. Proto říkám, že je ctí každého tuláčete, zda zkoušku splní.

Vězte však, že každý pozná výhody splněné zkoušky. Již dnes se konají akce, na které jsou zváni Tuláci z Kmene Zasvěcených před ostatními. Slibuji (i když si jindy dávám pozor na sliby), že výhod složené zkoušky bude přibývat.

Někteří šťouraví Tuláci mi říkali, že je nespravedlivé, když velcí žádnou zkoušku nemají. Je to pravda, ale odpovídám, že někde se začít musí. Představte si, kdybychom čekali nejprve na všechny rádce a teprve potom onu věc předložili ostatním. Myslím, že bychom se ještě načekali, než by vůbec někdo z malých dostal zkoušku alespoň k přečtení do rukou...

Jste to vy, dnes sotva -náctiletí (a někteří ani to ne), kdo za čas budete spolurozhodovat o oddíle a jediné přivítám, když budete mít nejen horu zkušeností, ale i základní znalosti, které budete předávat těm mladším.

Existuje i Stezka Rádců (opět námi vytvořená), kterou dostali do rukou všichni velcí, ale zatím nikdo (včetně mne, to přiznávám), nedošel až na její konec! Jaké je tedy slovo náčelníkovy na závěr?

Základní oddílová zkouška podle mého musí doznat změny a každý, kdo původní zkoušku ani v prodlouženém termínu nesplnil, by měl dostat poslední šanci se zkouškou v nové verzi, která bude jistě rozšířená o praktické věci a vypadnou z ní body, které nejsou základní. Po uplynutí poslední šance se Kmen Zasvěcených na čas uzavře (možná na šest měsíců, možná i na delší čas).

Stezka Rádců také nesmí zůstat beze změn a každý z malých, kdo by se chtěl u Tuláků rádcem stát, bude muset (alespoň já to tak cítím) mít tuto stezku splněnou.

Naprosto každý má šanci splnit Základní oddílovou zkoušku a potom pobírat všechny výhody z toho plynoucí. Nepromarněte tuto příležitost! Váš nejfousatější Tulák

Přehled akcí pro šk. rok 94/95

Je lépe dopředu včas vědět, kdy se co bude dít, než se na poslední chvíli divit, že máme být zase někde jinde než u rozzářené telebedny. Všechna data, která zde uvádím, se ještě mohou změnit (ale kéž by se tak nestalo!). Vždy, jak je u nás zvykem, rozhlásím včas před každou akcí podrobnosti - i Kláře do Lhotky u Mělníka - ahoj Kláro, ručím Ti za to, že i ty se včas dozvíš, co se děje. Byť po kilometrech vzdálená, jsi Tulákům opravdu blízko a patříš mezi ně.

BŘEZEN: 5.-11.3. jarní tábor v Mitrově

24.-26.3. výprava do Lhotky u Mělníka

DUBEN: velikonoce jsou tentokrát neobsazeny!

21.-23.4. výprava - není zatím určeno kam

KVĚTEN: 19.-21.5. výprava do Lhotky u Mělníka

ČERVEN: 16.-18.6. výprava - není zatím určeno kam,
počítáme se stany

ČERVENEC: cca 5.- 9.7. prázdninová výprava do Husince, stany

cca 12.-21.7. Expedice "CLAVIS" - puťák po Lužických horách [není krytý (pořádaný) skupinou ani oddílem].

cca poslední týden v červenci, první v srpnu: cyklisticko-vodácký tábor (jen výběrový, jak jsem již dával vědět).

SRPEN: cca 9.-25.8. ODDÍLOVÝ TÁBOR v Keblově

Zde končí školní rok. Akce od září zatím nejsou domluveny.

CECANDA

Vzpomínáš ještě na KECANDU (nebo-li CECANDU) z letního tábora? Tato stránka nechť je určena všem postřehům a vzkazům, tedy nejen dotazům, které chce kdokoliv z vás dostat do příštího Semtamníku! VŠEM "MARTINŮM" Z VÝPRAVY DO VŠENOR:

Byli jste skvělí, dokázali jste mi, že si se zlými silami poradíte víc, než jsem doufal. Mozajka vás také neudolala a jako "čarodějnice" v sobotu večer jste byli opravdu k "nakousnutí", což slovy svými nehledanými vyjádřila již na místě sama Jíťa. Těšte se na fotky..!

Michal

BABIČCE DO LHOTKY:

Milá babičko, přejeme Vám vše nejlepší k narozeninám, hlavně zdraví, vydržte to s námi ještě dlouhá léta a půjčujte nám na naše akce Kláru v míře neztenčené tak, jako dosud. Za vše minulé i budoucí děkujeme!

Michal

WENDY A TOMU, KOHO SI VYBERE PRO ÚKOL OD NÁČELNÍKA KMENE ZASVĚCENÝCH:

Wendy, dostala jsi za úkol poradit si s mezní situací, jejíž výsledek závisí i na jiném člověku. Vyber si s rozvahou, s kým budeš spolupracovat. Musí to být někdo, na něhož je spolehnutí a kdo nezklame důvěru, kterou do něj vložíš. Držím vám oběma palce!

Náčelník Kmene Zasvěcených

BONZBLOČEK:

Honza pro vás pro všechny chystá další z řady Malých stezek a sice Stezku šifrování! Podaří-li se všechno přichystat, budete ji mít v rukou nedlouho po jarním táboře.

Michal

P.S.:

Fotografie v textu výpravy o potopě světa jsou samozřejmě z jiných akcí, což nebyl můj cíl. Těsně před tiskem Semtamníku jsem ty "pravé" fotky zanechal doma..!

Mea culpa, mea maxima culpa !

Michal

Máš nápad pro Semtamník?

Máš něco, co bys rád sdělil všem ostatním?

Máš chuť stát se spolutvůrcem příštího čísla?

Tak neváhej a dej mi o tom vědět! Třeba již za pár týdnů budou všichni Tuláci číst Tvé vyprávění, luštit Tvé hádanky, nebo se smát nad tvými vtipy! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví může se objevit na těchto stránkách.

Světlo vašim krokům !

SEMTAMNÍK č. 2

Vydán jako neprodejný výtisk
pro vnitřní potřebu členů a přátel
oddílu **TULÁCI**

Praha, únor 1995

Kontakt na oddíl:

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany - Praha 4
143 00

Tel.d.: 402 64 76

z.: 6112 2855 , 6112 3579